

מסורת הש"ס

(א) לקמן קד"ה, (ב) שבת: כ"ט
(ג) לעיל פנ: ומפ"ל ז:.
(ד) ע' בטרטרל וע' ז"ק, (ה) ת"כ
ויקרא נזכה פ"ה ה"ז ופ"ז
ה"ג, לקמן קד"ה, ופ"ז חולין
יח, ד"ה מתקמם ל"ה כפרת
ופ"ש ברכ"ה, (ח) מעלה ז:
(ט) תוספתא ובחים ר"ש פ"ט,
(י) תוספ"א שם ה"ד, (ק) ע' ז"ק.

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

פה.

תורה אור

1. ומשמיט את העללה תתח
אתה לנתחיה: ויקרא א, ו
2. וכי תגשק צור לזבח אק רע
וכי תגיש פסח וזלה אק רע
הסריבדו נא לסתקך הדרק או
הישא פניך אקר הדה
עבאות: מלאכי א, ח

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ. מיהא אמאי איחוסב
הכל לימא אהל דלמרי רבי שמעון דפ' השוחט והמעלה (למן קרא).
ואמר ועירי שמיטת לילה איכא בנייהו דלרבי שמעון ויהי ר"ל דהכל
קמאר אפי' לרבי יודנה דאי לרבי שמעון דוקא למה לי טעמא דלא
פחותה מיפוק לי משום (א) דלדאי
הנשקבל בפטיס ואי'הא דלמיהא קמין
בפ' השוחט והמעלה (דף קט). מין
לרבות פסולין כגון כלל הידיוט כו' מין
לא יביא לפשות כל המשקבל בפסח
אהל מועד חייבין עליו כחול ל"ל קרא
מיפוק לי דלא חסוי פחותה מרבי
כחול ומעלה וכו' דהייא כרבי
שמעון דלית ליה הא טעמא אי' לימני
שמיטת לילה ושפך דמה ואל דמה חוץ
לקלעים חוץ דפלו ויאל וטעמא לא שייך
לא קרא פחותה משוחט בחוץ.

מקמל קט"ה משום דלא מליץ
שמעיה ענף בפנים הלך
ה"ל כהחזק ראשו ולא דמי לשמיטת
לילה א: וזאת קט"ז רש"י הפסח
ונתוח בראש הסוכה הניחא א"כ ב"ר.
מימה דרך קושית יכול להקשות בללו
הכי דהיכי דמי א' בפסולים ונתח אותו
אמר רחמנא לא בכשרין הניחא כ"ר
ומפרש א"ר חייס דאם עלתה בראש
המוצה לר"ע יש הפסח ונתוח וכשהיא
המטה פליגי מהו להסתולה והפסחה
ולמי פירושא בשלתא א' מיירי רש"י
בכשרין ומיירי ופסחא לעולא ותנא א'
סיפא לגלויי רש"י דבכשרים אף על גב
דסיפא לא אשמעינן מידי דלר"ע יש
הפסח ונתוח בראש המוצה ולא א' מניח
אלא לגלויי ארישא אלזא א' אחרת רש"י
בפסולין סיפא בתנאי א' בפסולין ונתח
אותה אמר רחמנא ואי בכשרין מאי
קא משמע לן אי קא משמע לן דיש
הפסח ונתוח בראש המוצה כלומר
אפילו הורידה יעלנה להפסחה הניחא
לתנא דלמך כ"ר

למה לי דאי מיתרמי כהן אחרנא ולא ידע נסקינהו

ירדו וכלאחר זריקת דמים לא אינטרן לאשמועין דמחלי ירדו: ומשי
 חסן לא ירדו. קדשי קדשים לא ירדו קדשים קלים ירדו: והא בולן קטני.
 ו לה למימר ירדו לאין מונח מקדש חין: פשיטא. ירדו לא דהא
 שפיר בולן ולאשמועין ירדו בדקוקין שבנעין לאינטרן לאינטרן
 סולין כשם שאם עלו לא ירדו כן אם ירדו לא יעלו ואפי' הכי ירדו
 מין אם עלו לא ירדו ומוקמין לה לקמן [ע"ב] בדוקין שבנעין ואשמועין
 בתורת הכהים כשרה ולא פסולה שאם נפסלה קודם הפשט שורפה
 באי הפשט ונתח: סיפא דמחלי אפאן לכשרים א. והכי קאמר
 דהא דהרד פסקא: ומשני א"ל קמ"ל דהיינא דשטתה בראש המונח
 ה המונח: דיש הפשט. בכשרות: אין הפשט. הואיל והדר מלי
 גלה כשרה א חיה ומשחטה בראש המונח וזרק דמה נפסלה הלכך
 לאו דה הפשט היא: כגון דהיפס לו שעת הכושר. להפשט. קודם
 דק וברכי אלעזר ב"רם דלמר לקמן בפרק ערוב יום (דף קד.
 ו) לפסחין ואין עורה שרף עמה היכלה השתא נמי כי אינא בראש
 (ויקרא ו) עור העולה אשר הקריב לכהן: אלא הא דקטני כינא הוא
 נח ושחטה וקאמר ישיש וינחח בתקומה וקטני סיפא מוריד את
 ומשני אלא היכי ליעבד ניקריביוסו לקריביוס בפרסיוסו. כפרס
 קי: ומשני דאי מפרמי כסן אחרינא דלא ידע. שנפסלה וניקריביוסו:
 וואן

אל תהא פארוס מושת כחץ ומעלה אוהב כחץ. דק"ל בהשטח
לקחת דף ק"ו. דחיב על שמיטה ועל עלייה: השוטט עוף קדשים
במים והעלכו כחץ טעור. על העלייה י' לאיו ממקבל בפנים אלא
מלוק: שטטו כחץ והעלכו כחץ חייב. על שמיח בהשטט עוף קדשים

נחמך חייב דלמירבי מאלו אשר ישמט
(ס' פסוק) (ס' דף קה) וי' העלהו
נחמך חייב דמירבינן בהשטות (סס) לענין
עגלות אל הנשטין (ד' הי' חייב
על שטותן חייב על העגלות דחייב
ואליהם תחמיר לערב פרשיות: ואמאי.
שטותן פסטי ושהכלו בחזק פטור
ועלם לא תחמיר פחותה כ"י: מיטעל
עגלי: לא (א' שיעב שטותה פסטי
ללא לא בחולין ולא בקדשים אבל שטות
עליה שטותה הוי בחולין הלכך בקדשים
חמשה פסולה הוי קרייה: שנשפך
ימא. לא תרד הכשר אל עלה. וקא ס' כ"ד
ובחומרי קדשים קלים נמי קאי: ומא.
נשפך דמה דהוי עליית בשר לפני זריקה
היא אין כאן זריקה וגריעה משאר
עולין לפני זריקה והתם אל בלא לזרוק
אין לא לזרוק והכל אם בלא לזרוק
אין לו מה לזרוק ואפי' לא תרד וכ"ש
ויכא (א' דלא נשפך: פרנמא אקדשי
קדשים. מירוש (א' הגמ' הוה אקדשי
קדשים קדושתם שניה עליהן לפני
זריקה (א' ודרי פסח. סיני ב' דקדמי
סיפא (א' (א' הפסח וההטח כ' וקס"ד
ואפסולי דקדמי בירוש נמי קאי כגון
נשפך דמו לו יא: פרנמא אפסולא
שמו. וס' לא תהי ליה אלא אפסולא
שלא לשמו דקדמיה נשפך עלה שטותן שלא
שמו (א' הכי גרסינן פסן וכו'לן שטול
חייב לגבי מוכח ידרו לא שטותין לא
דרו מאי לזול לא שנה דקדשי קדשים לא
קדשים קדושים לא לא שטותין פסן ידרו
פסן לא ידרו וזה כולן קדמי כולן
חמין פשיטא לעולם חמין וברוקין
נשפין כ"י: פסן וכו'לן שטול חמין.
כאן סלקא דעמך לא כולן בלא קדשים
ואמר ואכשרין (א' קאי ולא אפסולין
דמי בירוש קאי דלא שייך (א' בזה חמין
ויכל הפסולין הנזכרים בזה עלו לא
דרו אין בהן פסול מ"מ הלכך אכשרין
הוי והאי כולן (א' ב' המדקש

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones